

[Rager.]

noget statsdrevet elektricitetsværk her i landet. Men iøvrigt indlader jeg mig ikke i en videre diskussion med det ærede medlem. Der er visse grænser for, hvor ond man kan være.

(Kort bemærkning).

Tholstrup: Man må undertiden bøje sig for visse kendsgerninger, som f. eks. når det ærede medlem ikke vil diskutere for at blive fri for at få den sandhed slået fast, at privat drift giver bedre resultater end offentlig drift, og slår fast, at der ikke her i landet findes statsdrevne elektricitetsværker. Nej, men her er der tale om, at staten skal sætte en reaktor i gang til 100 mill. kr., og det, jeg advarer imod, er, at man fortsætter ad den vej og lader staten bygge atomværket, som må komme bagefter. Man bør benytte privat drift i stedet for offentlig drift. Jeg skelner ikke mellem offentlig drift og statsdrift. Det er lige dårligt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 141 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Fortsættelse af første behandling af forslag til finanslov for finansåret fra 1. april 1956 til 31. marts 1957.

(Lovforslaget findes i tillæg D. sp. 1, foregående forhandling i tidenden sp. 1498, 1579, 1700, 1836, 1878, 1981 og 2019).

Forhandlingen genoptoges.

Foged: Jeg vil gerne takke den højtærede kirkeminister for svaret

Formanden: Jeg beder om mere ro i salen, også under forhandlingen om finanslovsforslaget.

Foged: Jeg takker kirkeministeren for svaret vedrørende Indenlandsk Sømandsmission udfra den betragtning, at det ikke var ube-

tinget afvisende. Naturligvis er det rigtigt, at der skal vises hensyn, når det drejer sig om statens anvendelse af penge, og at vi skal spare, men det, der under denne debat fremføres af de menige medlemmer, omfatter alligevel på mange områder sådanne små og glemte faktorer, som på denne måde bør bringes frem til alvorlig overvejelse. Det er ikke store og omfattende krav, men forholdsvis små krav, der også gerne skulle passes ind i den sammensatte organisme, som et velordnet samfund nu engang er.

Dansk Kirke i Udlandet og Dansk Sømandskirke har det egentlige kirkelige arbejde udenfor landets grænser; det oplyste den højtærede kirkeminister, og det er jeg ganske enig i. Der er imidlertid i dette tilfælde på grund af særlige omstændigheder, bl. a. som tidligere nævnt krigen og dens virkninger, opstået en situation, som gerne skulle klares. Besøget i sømandskirken i Lissabon er som tidligere nævnt meget stort; det er oplyst overfor mig, at det ligger på mellem 5 000 og 6 000 årlig. Vi drøfter her i tinget nye veje vedrørende forflyttelse af præster, ofte fra embeder, hvor de årlige kirkebesøg kun ligger på en tiendedel af det her nævnte tal. For mig at se viser disse store besøg, at der er brug for denne kirke, og at arbejdet er så omfattende, at det bør støttes. Det omfatter såvel danske som andre nordiske statsborgere, og vi bør hjælpe disse medborgere i fremmed havn til et fristed.

Jeg ved, at den højtærede kirkeministers interesser ikke snævert er knyttet til hjemlige forhold, jeg ved, at ministeren med vågen interesse følger internationalt arbejde, og jeg håber derfor stadig på, at der kan ske en snarlig og en positiv løsning af denne sag.

I al almindelighed er de bevillinger, som kirkeministeriet råder over, ikke store, det har jeg lagt mærke til år efter år. De skiftende finansministre har såvidt mig bekendt pålagt kirkeministeriet at vise en vis tilbageholdenhed. Det er desværre mit indtryk, at denne tingenes øjeblikkelige tilstand er temmelig permanent. Årsagerne kan være mange; oftest angives vel hensynet til økonomien. Jeg vil håbe, at det ikke er udtryk for en almindelig vrangvilje overfor det kirkelige arbejde. Lad mig med det samme sige, at det, jeg her har sagt, gælder